

445

Besluit van 10 juni 1994, houdende regels inzake de taken die de commissaris van de Koning op grond van artikel 126 Grondwet als rijksorgaan vervult (Ambtsinstructie commissaris van de Koning)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 24 januari 1994, nr. BK94/226, directoraat-generaal Openbaar Bestuur, afdeling Kabinetszaken;

Gelet op artikel 182 van de Provinciewet, artikel 61 van de Gemeentewet, de artikelen 25, 32, 34 en 35 van de Politiewet 1993 en artikel IV van de wet tot wijziging van de wet van 4 april 1892, houdende instelling van de Orde van Oranje-Nassau, en van de wet van 29 september 1815, houdende instelling van de Orde van de Nederlandse Leeuw, alsmede instelling van het Kapittel voor de civiele orden;

De Raad van State gehoord (advies van 5 april 1994, nr. WO4.94.0081);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 30 mei 1994, nr. BK94/816;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

De commissaris bevordert de door hem noodzakelijk geachte samenwerking tussen in zijn provincie werkzame rijksambtenaren en personen deel uitmakend van de krijgsmacht, en tussen deze functionarissen en het provinciaal bestuur, de gemeentebesturen en de waterschapsbesturen.

Artikel 2

1. De commissaris is bevoegd bij in de provincie werkzame rijksambtenaren en personen deel uitmakend van de krijgsmacht inlichtingen in te winnen en met hen overleg te plegen. Deze functionarissen zijn, behoudens het bepaalde in het tweede lid, verplicht de gevraagde inlichtingen te verstrekken en aan het overleg deel te nemen.

2. Indien de in het eerste lid bedoelde functionarissen weigeren de op grond van deze ambtsinstructie gevraagde medewerking te verlenen, brengt de commissaris Onze Ministers wie het aangaat, alsmede Onze Minister van Binnenlandse Zaken daarvan op de hoogte.

3. De commissaris geeft, indien een ramp of een ordeverstoring van meer dan plaatselijke betekenis dan wel de ernstige vrees voor het

ontstaan daarvan zulks noodzakelijk maken, de in het eerste lid bedoelde functionarissen, met uitzondering van de ambtenaren van het openbaar ministerie, zoveel mogelijk na overleg met hen, de nodige aanwijzingen met betrekking tot de wijze waarop zij bij de uitoefening van de hun opgedragen taken met elkaar samenwerken en met het provinciaal bestuur, de gemeentebesturen en de waterschapsbesturen. De functionarissen zijn verplicht de aanwijzingen op te volgen. Onze Minister wie het aangaat kan de aanwijzingen ongedaan maken. Het verzoek daartoe heeft geen schorsende werking. De commissaris kan aan de procureur-generaal verzoeken de ambtenaren van het openbaar ministerie de nodige instructies te geven.

Artikel 3

De commissaris brengt met redelijke tussenpozen bezoeken aan de gemeenten in de provincie. Van bijzondere bevindingen bij zijn bezoek aan een gemeente brengt hij verslag uit aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken en doet hij, voor zover voor dat college van belang, mededeling aan gedeputeerde staten.

Artikel 4

1. De commissaris brengt uit eigen beweging, dan wel op verzoek advies uit aan de regering of aan Onze Ministers over andere onderwerpen dan die bedoeld in artikel 116, eerste lid, van de Provinciewet.

2. De commissaris brengt zijn advies over de in artikel 25, tweede lid, van de Politiewet 1993 bedoelde aanbeveling voor de benoeming van een korpschef of van een van de in artikel 25, derde lid, van de Politiewet 1993 bedoelde ambtenaren van politie uit binnen vier weken, nadat Onze Minister van Binnenlandse Zaken hem om advies heeft gevraagd.

Artikel 5

1. De commissaris coördineert de voorbereiding van de civiele verdediging door de in de provincie werkzame rijksambtenaren en personen deel uitmakend van de krijgsmacht, het provinciaal bestuur, de gemeentebesturen en de waterschapsbesturen, met inachtneming van de aanwijzingen van Onze Minister, belast met de coördinerende verantwoordelijkheid voor de civiele verdediging.

2. De commissaris zit het overleg voor tussen de in de provincie werkzame rijksambtenaren en personen deel uitmakend van de krijgsmacht, de burgemeesters en de voorzitters van de waterschapsbesturen over de wederzijdse afstemming van hun beleid met betrekking tot de civiele verdediging.

Artikel 6

1. Wanneer het ambt van burgemeester van een gemeente open valt, zendt de commissaris binnen vier maanden nadat de gelegenheid tot sollicitatie voor deze functie is opengesteld, een met redenen omklede aanbeveling van tenminste twee personen aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken. In bijzondere, te motiveren gevallen, kan worden volstaan met een aanbeveling waarop een persoon vermeld staat.

2. De commissaris verschafft zich de informatie over de sollicitant welke hij nodig acht. De door hem gevraagde en ontvangen inlichtingen alsmede andere ambtsberichten komen niet ter beschikking van de vertrouwenscommissie uit de raad van de desbetreffende gemeente. Overheden, overheidsorganen daaronder begrepen, zijn verplicht de gevraagde inlichtingen te verstrekken.

3. De commissaris verstrekt de vertrouwenscommissie op haar verzoek

een selectie van kandidaten die hij in beginsel voor benoeming in de burgemeestersvacature in de desbetreffende gemeente geschikt acht. Hij stelt de vertrouwenscommissie de naar zijn oordeel wenselijke persoonlijke gegevens uit de sollicitatie van de geselecteerde ter beschikking, tenzij de geselecteerde heeft laten weten dat verstrekking van die gegevens bij hem bezwaar ontmoet.

4. Bij het opstellen van de aanbeveling betreft de commissaris de opvattingen van de vertrouwenscommissie. Het op schrift gestelde oordeel van de vertrouwenscommissie en het verslag van het eventuele gesprek met de vertrouwenscommissie voegt hij bij zijn aanbeveling.

Artikel 7

1. De commissaris zendt een voorstel tot herbenoeming van een burgemeester tenminste vier maanden voor de eerste dag van de maand waarin de herbenoeming dient in te gaan, aan Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

2. Hij brengt hierbij verslag uit omtrent de wijze van ambtsvervulling van betrokkene gedurende de lopende ambtsperiode.

3. De commissaris stelt de raad in de gelegenheid om in verband met de herbenoeming zijn gevoelen omtrent het functioneren van de burgemeester aan hem kenbaar te maken. Bij het opstellen van zijn voorstel tot herbenoeming betreft de commissaris de opvattingen van de raad, indien deze van de gelegenheid gebruik heeft gemaakt. De op schrift gestelde opvattingen van de raad voegt hij bij het voorstel tot herbenoeming.

Artikel 8

1. De commissaris zendt een ingekomen voorstel tot verlening van een onderscheiding met zijn advies en het advies van de burgemeester van de woonplaats van de te decoreren persoon aan het Kapittel voor de civiele orden.

2. Een voorstel tot verlening van een onderscheiding aan een burgemeester wordt gedaan door de commissaris. De commissaris zendt het voorstel met zijn advies aan het Kapittel voor de civiele orden.

Artikel 9

1. Van het beroepschrift, bedoeld in artikel 32, eerste lid, 34, derde lid, en 35, tweede lid, van de Politiewet 1993 zendt de commissaris onverwijld een afschrift aan de procureur-generaal. Binnen tien weken na ontvangst van het beroepschrift zendt de commissaris het ontwerp van het op het beroep te nemen besluit aan de procureur-generaal.

2. Indien de commissaris over het ontwerp van het besluit geen overeenstemming met de procureur-generaal bereikt, stelt hij Onze Minister van Binnenlandse Zaken onverwijld schriftelijk daarvan in kennis.

Artikel 10

Onverminderd artikel 2, eerste lid, kan de commissaris een ieder belast met bevoegdheden in de openbare dienst in de provincie verzoeken om bericht en raad, voor zover hij dat nodig acht in verband met de hem bij deze instructie opgedragen taken. Aan deze verzoeken dient te worden voldaan.

Artikel 11

De commissaris is belast met de bewaring en de registratie van de door hem verzonden en aan hem gerichte stukken, verband houdend met deze instructie.

Artikel 12

Het koninklijk besluit van 12 januari 1966 tot vaststelling van een nieuwe instructie voor de commissarissen des Konings in de provinciën (Stb. 25), wordt ingetrokken.

Artikel 13

Dit besluit treedt in werking met ingang van 15 augustus 1994.

Artikel 14

Dit besluit wordt aangehaald als: Ambtsinstructie commissaris van de Koning.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 10 juni 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta

Uitgegeven de *eenentwintigste* juni 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 12 juli 1994, nr. 130

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Het onderhavige besluit strekt tot vaststelling van een nieuwe ambtsinstructie voor de commissarissen van de Koning. Zij treedt in de plaats van de ambtsinstructie die is vastgesteld bij koninklijk besluit van 12 januari 1966 (Stb. 25).

De redenen voor de vervanging van de tekst uit 1966 zijn eensdeels gelegen in de grondwetsherziening van 1983 en in de mede daaruit voortvloeiende herziening van de Provinciewet. In beide herzieningen is, scherper dan voorheen, onderscheid gemaakt tussen de commissaris optredend als provinciaal orgaan en de commissaris optredend als rijksorgaan, waarbij is gekozen voor een welberaamde techniek van regelgeving om dit onderscheid tot uitdrukking te brengen.

Daarnaast geven gewijzigde inzichten in de aard en het aantal van de taken en bevoegdheden van de commissaris optredend als rijksorgaan, aanleiding tot aanpassing van de oude instructie.

In artikel 125, tweede lid, van de Grondwet is onder meer bepaald dat de commissaris van de Koning deel uitmaakt van het bestuur van de provincie. Een vergelijkbare bepaling ontbrak in de oude Grondwet. Met het nieuwe voorschrift van artikel 125 wordt, zo blijkt mede uit de wetgeschiedenis, tot uitdrukking gebracht dat de commissaris van de Koning primair provinciaal orgaan is.

Artikel 126 van de Grondwet heeft vervolgens het oog op de commissaris als rijksorgaan. Ingevolge dit artikel kan bij de wet worden bepaald dat de commissaris wordt belast met de uitvoering van een door de regering te geven ambtsinstructie.

Het streven van de wetgever is sedert de grondwetsherziening erop gericht geweest om, daar waar in de wetgeving een taak aan de commissaris van de Koning wordt toegedeeld, op ondubbelzinnige wijze duidelijk te maken of het in dat geval gaat om een provinciale- dan wel om een rijkstaak. Aldus wordt de kans dat verwarring ontstaat rond betekenis en reikwijdte van artikel 126 van de Grondwet tot nul gereduceerd. De wetgevingstechnische systematiek die wordt gehanteerd teneinde dit te bereiken is de volgende.

Volstaat de wet met te bepalen dat aan de commissaris een taak wordt opgedragen, dan heeft men steeds van doen met een taak die door hem wordt uitgeoefend als provinciaal orgaan.

Wil men evenwel bereiken dat de commissaris een taak uitoefent als rijksorgaan, dan is het noodzakelijk dat men de wettelijke taakopdracht vergezeld doet gaan van de bepaling dat die taak nader wordt geregeld in een ambtsinstructie. Een enkele vermelding van een taak in de wet, noch een enkele vermelding ervan in de ambtsinstructie is derhalve toereikend om van een rijkstaak te kunnen spreken. In het eerste geval is in de gekozen systematiek immers sprake van een provinciale taak; in het tweede geval ontbeert de taakopdracht in de ambtsinstructie de wettelijke basis die artikel 126 van de Grondwet eist.

Het systeem van artikel 126 van de Grondwet dwingt er overigens niet toe dat de wettelijke grondslag voor alle rijkstaken in één wet moet worden neergelegd. Dit zou met betrekking tot sommige rijkstaken trouwens tot moeilijk hanteerbare wetgeving leiden. Er is voor gekozen om in de Provinciewet (artikel 182, eerste lid) een aantal rijkstaken op te nemen dat, gelet op de aard van de desbetreffende taken, goed in die wet past. Voor alle duidelijkheid bepaalt het tweede lid van artikel 182 vervolgens dat de commissaris ook in andere wetten met andere rijkstaken kan worden belast. Die andere wetten zijn de Gemeentewet

(artikel 61), de Politiewet 1993 (artikelen 25, 32, 34 en 35) en de wet tot wijziging van de wet van 4 april 1892, houdende instelling van de Orde van Oranje-Nassau, en van de wet van 29 september 1815, houdende instelling van de Orde van de Nederlandse Leeuw, alsmede instelling van het Kapittel voor de civiele orden (Stb. 350).

In de onderhavige ambtsinstructie zijn alle rijkstaken, bedoeld in de vorige alinea, opgenomen. Met betrekking tot een aantal van die taken is nadere regeling, in de zin van nadere, gedetailleerde uitwerking, niet mogelijk respectievelijk niet wenselijk. In die gevallen is ermee volstaan de taakopdracht uit de formele wet te herhalen.

Overigens dient te worden opgemerkt dat de uitkomst van de gedachtenwisseling over het rapport «De burgemeester ontketend» van de derde externe commissie van de Bijzondere Commissie Vraagpunten (Kamerstukken II, 1992/93, 21 427, nrs. 34-35) te zijner tijd aanleiding kan vormen tot wijziging van de ambtsinstructie.

Op deze plaats zij nog op één algemeen punt gewezen. De commissaris kan, mits hem te dien aanzien geen geheimhouding is opgelegd, aan provinciale staten informatie verschaffen over de wijze waarop hij zijn taken als rijksorgaan uitoefent. Of hij deze informatie verschaft en de wijze waarop, staat ter volledige beoordeling van de commissaris. Een wettelijke verplichting hiertoe voor de commissaris verdraagt zich slecht met het in de Grondwet en de Provinciewet neergelegde systeem. De commissaris is aan de staten verantwoording schuldig voor het door hem gevoerde provinciaal bestuur. Voor de uitoefening van zijn rijkstaken is hij verantwoording schuldig aan de Kroon.

Financiële gevolgen

Aan de ambtsinstructie zijn geen financiële gevolgen verbonden.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1

De wettelijke basis van deze bepaling is artikel 182, eerste lid, onder a, van de Provinciewet.

In dit artikel gaat het zowel om horizontale samenwerking, tussen ambtenaren van gedeconcentreerde rijksdiensten onderling en personeel deel uitmakend van de krijgsmacht, als om verticale samenwerking, tussen personeel in dienst van het rijk en ambtenaren van provincie, gemeenten en waterschappen. Voor alle duidelijkheid zij erop gewezen dat onder de hier bedoelde rijksambtenaren worden begrepen het personeel van de sector rijk en het burgerpersoneel van de sector defensie, dat immers geen deel uitmaakt van de krijgsmacht. De zinsnede «door hem noodzakelijk geachte samenwerking» is opgenomen om tot uitdrukking te brengen dat de commissaris in dezen enige eigen beleidsruimte heeft.

Artikel 2

Het bepaalde in dit artikel is een nadere uitwerking van artikel 1.

Eerste en tweede lid

Deze bepalingen zijn ontleend aan de artikelen 5 en 6 van de oude ambtsinstructie.

Dit lid geeft een nadere uitwerking van artikel 1 voor het geval dat er sprake is van een ramp of een ordeverstoring van meer dan plaatselijke betekenis dan wel de ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Indien een commissaris van de Koning rijksambtenaren en personen deel uitmakend van de krijgsmacht de in het derde lid bedoelde aanwijzingen geeft, dient de minister onder wiens verantwoordelijkheid die functionarissen werkzaam zijn uiteraard het laatste woord te hebben. In de derde volzin wordt dat met zoveel woorden tot uitdrukking gebracht. Voor alle duidelijkheid wordt in de vierde volzin aangegeven dat een verzoek aan de minister om de desbetreffende aanwijzingen van de commissaris ongedaan te maken, geen schorsende werking heeft. Bij het geven van aanwijzingen is een uitzondering gemaakt voor de ambtenaren van het openbaar ministerie. De commissaris kan in het voorkomende geval aan de procureur-generaal verzoeken deze ambtenaren de nodige instructies te geven.

Het behoeft geen betoog dat de commissaris van de Koning van de hem in deze bepaling gegeven aanwijzingsbevoegdheid geen gebruik kan maken in gevallen waarin het om personeel van de krijgsmacht gaat dat ingevolge de artikelen 58 en 59 van de Politiewet 1993 of ingevolge artikel 18 van de Rampenwet gevraagd is bijstand te verlenen. In dat geval staat dat personeel immers onder gezag van de burgemeester. Verder moge duidelijk zijn dat deze aanwijzingsbevoegdheid niet gebruikt mag worden ter vervanging van de in die wetten geregelde bijstandsprocedure. Overigens is het raadzaam voor de commissaris van de Koning om aanwijzingen aan het personeel van de krijgsmacht te geven via de provinciaal militair commandant dan wel de regionaal militair commandant-noord.

Artikel 3

De wettelijke basis voor dit artikel is te vinden in artikel 182, eerste lid, onder b, van de Provinciewet. De in dit artikel neergelegde taak moet mede worden gezien in relatie tot de functie van de commissaris bij burgemeesters(her)benoemingen. Hij moet hier, evenals bij die (her)benoemingen, worden geacht op te treden als rijksorgaan. De commissaris is vrij in de wijze waarop het bezoek wordt ingericht. Alleen bij bijzondere bevindingen van zijn bezoek rapporteert de commissaris aan de Minister van Binnenlandse Zaken en aan gedeputeerde staten.

Artikel 4

In dit artikel is een tweetal adviestaken van de commissaris als rijksorgaan opgenomen.

Eerste lid

Deze bepaling herhaalt het gestelde in artikel 182, eerste lid, onder c, van de Provinciewet. De adviezen die de commissaris op basis van deze algemene adviesbevoegdheid geeft, kunnen betrekking hebben op al zijn taken als rijksorgaan. Deze ambtsinstructie wil die adviestaak niet beperken door een uitwerking van die taak in een nadere opsomming van mogelijke adviezen. Voorbeelden uit de praktijk van adviezen die binnen het bereik van deze bepaling vallen, zijn de adviezen in het kader van een schorsing van een burgemeester en de adviezen over ontwerp-regelingen die voor de commissaris van belang zijn bij het uitvoeren van zijn rijkstaken.

Tweede lid

Het tweede lid geeft uitvoering aan artikel 25, tweede en derde lid, van de Politiewet 1993. In aanvulling op deze bepalingen uit de Politiewet 1993 bindt het tweede lid het uitbrengen van het advies aan een termijn van 4 weken.

Artikel 5

Dit artikel strekt tot uitvoering van artikel 182, eerste lid, onder d, van de Provinciewet. Het komt daarmee in de plaats van artikel 3 van de oude ambtsinstructie. Het eerste lid komt grotendeels overeen met de genoemde bepaling uit de Provinciewet. Ter uitwerking van het eerste lid wordt in het tweede lid voorgeschreven dat de commissaris van de Koning het overleg tussen de in dat lid genoemde instanties over de afstemming van hun beleid met betrekking tot de civiele verdediging voorzit. Dit voorschrift sluit aan bij de praktijk op dit punt.

Overigens moet bij het begrip civiele verdediging niet meer uitsluitend gedacht worden aan civiel overheidsoptreden in oorlogstijd. Het ontwikkelt zich steeds meer naar crisisbeheersing waarbij economische en maatschappelijke factoren een rol kunnen spelen. Het is evenwel nog te vroeg om dit begrip in wetgeving vast te leggen, hetgeen niet wegneemt dat bij de uitleg van het begrip civiele verdediging reeds nu rekening kan worden gehouden met de ontwikkeling naar crisisbeheersingsbeleid.

Artikel 6

Dit artikel vindt zijn wettelijke grondslag in artikel 61, tweede en derde lid, van de Gemeentewet. De bepaling geeft aan welke regels de commissaris in acht moet nemen bij de uitoefening van zijn taak in de benoemingsprocedure van burgemeesters. De praktijk van de profielschetsvergaderingen is inmiddels opgenomen in artikel 61, tweede lid, van de Gemeentewet; aan (nadere) regeling daarvan in de ambtsinstructie bestaat geen behoefte.

Het eerste lid van dit artikel komt inhoudelijk nagenoeg overeen met artikel 8, eerste lid, van de oude instructie. De overige leden zijn – ter formalisering van de huidige procedure – overgenomen uit de punten IV, VIII en X van de circulaire van de Minister van Binnenlandse Zaken van 13 december 1991 inzake de procedure bij burgemeestersbenoemingen (Stcrt. 1992, 14).

In het eerste lid wordt gesproken over in beginsel tenminste twee personen. In bijzondere gevallen, te denken ware bijvoorbeeld aan gemeentelijke herindelingen, zou om redenen van doelmatigheid kunnen worden volstaan met een enkelvoudige aanbeveling.

Over de vertrouwenscommissie wordt in dit artikel niet uitputtend gesproken. Die commissie zal nadere regeling vinden in de te ontwerpen algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 61, vierde lid, van de Gemeentewet.

Artikel 7

Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 61, vijfde lid, van de Gemeentewet. In het derde lid is rekening gehouden met de tweede volzin van artikel 61, vijfde lid, die het oog heeft op de wijze waarop de raad, in verband met een herbenoeming, zijn gevoelens omtrent het functioneren van een burgemeester kenbaar kan maken aan de commissaris. Voor de

overige procedureregels wordt verwezen naar de te ontwerpen algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 61, vijfde lid, van de Gemeentewet.

Artikel 8

In dit artikel is een tweetal adviestaken van de commissaris als rijksorgaan opgenomen. Het betreft een nadere uitwerking van de taak van de commissaris bij de verlening van onderscheidingen aan inwoners van de provincie, respectievelijk aan de burgemeesters van gemeenten in de provincie. Deze taak is neergelegd in de wet tot wijziging van de wet van 4 april 1892, houdende instelling van de Orde van Oranje-Nassau, en van de wet van 29 september 1815, houdende instelling van de Orde van de Nederlandse Leeuw, alsmede instelling van het Kapittel voor de civiele orden (Stb. 350).

Artikel 9

Dit artikel geeft uitvoering aan de artikelen 32, 34 en 35 van de Politiewet 1993. In artikel 32 wordt de commissaris als rijksorgaan opgedragen in overeenstemming met de procureur-generaal bij het gerechtshof te beslissen op het administratief beroep dat de korpsbeheerder dan wel de hoofdofficier van justitie heeft ingesteld tegen de organisatie, de formatie, de begroting, de jaarrekening of het beleidsplan, zoals deze door het regionale college zijn vastgesteld. In artikel 34 wordt hem eenzelfde taak opgedragen voor het geval dat een burgemeester en de gemeenteraad administratief beroep hebben ingesteld tegen een besluit van het regionale college, omdat dit naar hun oordeel op onaanvaardbare wijze afbreuk doet aan het belang van een goede vervulling van de politietaak in hun gemeente. Eenzelfde taak wordt hem tenslotte ook opgedragen in artikel 35. In dat artikel gaat het om gevallen waarin burgemeesters administratief beroep hebben ingesteld tegen een besluit van het regionale college een territoriaal onderdeel van het regionale politiekorps in te stellen dat twee of meer gemeenten omvat, dan wel afwijkt van de gemeentegrenzen.

Op administratief beroep zijn de desbetreffende bepalingen van hoofdstuk 6 en 7 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. In aanvulling op de bepalingen uit de Politiewet 1993 en de Algemene wet bestuursrecht bepaalt het eerste lid van artikel 9 dat de commissaris de procureur-generaal terstond een afschrift van het beroepschrift moet zenden en binnen tien weken na ontvangst van het beroepschrift het ontwerp van het op het beroep te nemen besluit moet voorleggen. Deze termijn van tien weken is afgeleid van de termijn van zestien weken waarbinnen de commissaris ingevolge artikel 7:24 van de Algemene wet bestuursrecht het besluit moet nemen. Dit impliceert dat er minimaal nog zes weken zijn om tot overeenstemming met de procureur-generaal te komen. Om spoedig overeenstemming te kunnen bereiken ligt het voor de hand dat de commissaris, voordat hij het ontwerp van het te nemen besluit opstelt, eerst overleg met de procureur-generaal pleegt. Het overleg zal in het bijzonder betrekking kunnen hebben op de voorbereiding van het besluit. Dit behoeft geen nadere regelgeving.

Ingevolge artikel 32, tweede lid, 34, derde lid, en 35, tweede lid, van de Politiewet 1993 treden, indien de commissaris en de procureur-generaal niet tot overeenstemming komen, de Minister van Binnenlandse Zaken en de Minister van Justitie in de plaats van de commissaris van de Koning, respectievelijk de procureur-generaal. Met het oog daarop bepaalt het tweede lid van artikel 9 dat de commissaris in dat geval de Minister van

Binnenlandse Zaken terstond schriftelijk in kennis moet stellen van hetgeen de procureur-generaal en hem verdeeld houdt.

Artikel 10

Deze bepaling biedt een algemeen geformuleerd hulpmiddel aan de commissaris om de hem in wet en instructie opgedragen taken naar behoren te vervullen. Het gaat hier niet om de toedeling van een afzonderlijke taak.

Artikel 11

Dit artikel herhaalt het gestelde in artikel 182, eerste lid, onder e, van de Provinciewet. Bewaring en registratie van de hier bedoelde stukken dienen gescheiden van de provinciale stukken te geschieden. Bij de uitoefening van deze taak kunnen vanzelfsprekend wel provinciale archief- en registratieambtenaren worden ingeschakeld.

Artikel 13

Bij het vaststellen van de datum van inwerkingtreding is rekening gehouden met hetgeen hieromtrent is bepaald in artikel 182, vierde lid van de Provinciewet. De ambtsinstructie treedt niet eerder in werking dan twee maanden na datum van uitgifte van het Staatsblad waarin hij is geplaatst. Van de plaatsing wordt onverwijld mededeling gedaan aan beide kamers der Staten-Generaal.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D. IJ. W. de Graaff-Nauta